ſa norelt üks hea pois ollid, tulle minno kaſa, ma tahhan ſind aitada, et ſa omma lapſi wõid toita ja katta; mul on ni paljo jõudu kül ja ma ei ella ſiit mitte kaugel ärra. Siis ſai naeſel ja lastel hea meel, ja saatſid Willemi ſakſaga minnema. Nemmad läkſid ülle mäggede ja orgudeſt läbbi; ſaid ühhe ſure metſa te peale, ſiis willistas Juhhan nenda kõwwaste et mets kõllas. Metſaſt tullid wälja temma seltſimehhed ja wiſid neid omma korterisſe. Nüüd näggi Willem misſugguſe sõbra majaſe ta olli ſanud ja ehmatas ärra, kui ta näggi neid rööwlite kopaid ja warrandusſi, mis ſeal kokkotodud olli. Kohkund süddamega hüab ta: Oh Jummal, kus ma nüüd ollen? Siis ütles Juhhan: Ärra ſa ohka egga omma Jummalat ſiin nimmeta! Wata, meie lähheme keik öhtu wälja; ſinna jä ſeia; ſinna ei tohhi healt tehha kellegi wasto, muud, kui õſel willistakſe, ſiis willista wasto; agga kui ſinna ſiit ärralähhed, ſiis tulleme meie ja põlletame ſind ja ſinno naeſe ja lapſed keige maiaga ärra. — Nemmad läkſid öhto keik ärra ja Willem jäi üksi ſure murre ſisſe. Õſel ta kuleb kanget willistamiſt ja temma willistab

wasto; ſiis tulleb ſe rööwlite selts ſure warra ja kramiga, ja nüüd pannakſe ühhe kotti toito täis, ridid ja rahha, ja antakſe Willemile. Temma ohkab ja ei tahha wasto wõtta, ſeſt et ſe üllekohtune asſi olli. Jaan ütleb: Willem, wõtta ja wi ſe omma naeſe ja lastele; agga ſa ei pea üht ſanna ſeſt räkima, mis ſa olled näinud ja kuulnud, ſeſt kui ſa ſedda ilmutad, ſiis tea, et ſulle ello meie poleſt ei jäeta. Willem wiis ſelle warrandusſe koio, prukis ſedda ohkamisſega ärra, ja ei tohtind omma naeſe egga lastele räkida, kuida ſe olli ſadud. — Agga kuulge, kuida ſe pärraſt läks. Need rööwlid ollid ſel õſel ühhe rikka mõldre aidad riſunud; ſe mõlder on liinna läinud, ja on ühhe tuttawaga ühhes trahteris juttu ajanud ommaſt kahjuſt. Kui nemmad jutto ajaſid, ſiis nääb mõlder ühhe uhke ſakſa teiste hulkas, ja tunnistab, et ſelle ſakſa ſelgas temma kuub on, mis temma aidaſt ärrawarrastud; ja ütleb ſallaja sõbrale: Mis ſa arwad? Se on minno kuub, mis temma ſelgas on. Sõbber ütleb: Ei tea — ſedda meeſt näikſe wahheſt ſiin liinas uhkeste käiwad, agga üksi ei tea, mis asjamees